

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 12-05-26987 שתייו נ' שרביט

תיק חיצוני: 2003700123

בפני כב' הרשמת בכירה איילת הרץ-טופז-אחיעזר

תובע דרור שתייו

נגד

נתבע כרמי (עזיז) שרביט

פסק דין

1. התביעה שבפני עניינה בחוב בגין שירותי אינטרנט והקמת אתר שסיפק התובע לנתבע.

2. ואלו העובדות אשר צריכות לענייננו:

במהלך שנת 2007 פנה הנתבע אל התובע לצורך הקמת אתר אינטרנט בעבור עסקו.

בין הצדדים נחתם "טופס רישום לקוח" (נספח א' לכתב התביעה) אשר הוכן על ידי התובע (להלן: "הטופס") בו צויין "תחזוקת אתר \$50" וזאת בלבד. הנתבע התחייב לשלם לתובע סך של 2,000 ₪ בגין הקמת אתר אינטרנט וכן לשלם בכל חודש תשלום בעבור תחזוקת האתר. במסגרת זו ניתנה לתובע הרשאה לחיוב חשבון הנתבע בהוראת קבע. התובע הקים אתר בעבור הנתבע וגבה באמצעות הוראות הקבע תשלומים במשך כשנתיים. לאחר שהתגלעה מחלוקת בין הצדדים, הקים הנתבע אתר אחר המשמש אותו כיום לניהול עסקו.

3. טענות הצדדים:

א. התובע טען כי בתחילת שנת 2007 נכרת בין הצדדים חוזה למתן שירותי אינטרנט והקמת אתר. בכתב התביעה נטען כי לנתבע נותר חוב בסך 8,400 ₪, אשר מקורו בחשבונית שלא שולמה. ברם, במסגרת תצהירו פירט התובע את סכומי התביעה כדלקמן: התובע טען כי במסגרת החוזה הוסכם שהנתבע ישלם תשלום חד פעמי בסך של 2,000 ₪ וכן סך של \$50, בכל חודש, כעלות אחזקה חודשית אך לא בעבור שדרוגים. כמו כן, הנתבע התחייב לשאת בעלות חד שנתית בסך \$85 למטרת חידוש ותחזוקת הדומיין. החוב הנטען מורכב מתשלום בעבור הקמת אתר בסך 2,000 ₪; תשלום בגין 12 חודשי אחזקה ושירותי דומיין לשנת 2007 בסך 3,250 ₪; תשלום בגין חודש אחזקה בשנת 2008 בסך 250 ₪; תשלום בגין שני חודשי אחזקה בשנת 2010 בסך 500 ₪; וכן תשלום 12 חודשי אחזקה ושירותי דומיין לשנת 2011 בסך 3,250 ₪. הנתבע טען כי האתר פעיל עד ליום זה, ולאור כך שהאתר מתפקד למעשה כחנות, הרי שהנתבע ממשיך להשתמש בו ולהתעשר.

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 12-05-26987 שתייו נ' שרביט

תיק חיצוני: 2003700123

ב. הנתבע טען מנגד כי בשלהי שנת 2007 נחתם בין הצדדים חוזה ובו התחייב לשלם לתובע 2,000 ₪ בגין הקמת אתר אינטרנט לעסקו. כמו כן, התחייב הנתבע לשלם לתובע סך של \$50 בגין שירותי תחזוקה, אכסון ועדכון האתר. בגין סך זה ניתנה לתובע הרשאה להוראת קבע בחשבונו של הנתבע. לטענת הנתבע, התחייב לשלם סכומים אלו בלבד ואלו שולמו לתובע בכל תקופת פעילות האתר. כמו כן בכל תקופת ההתקשרות העסקית של הצדדים, התובע לא פנה אל הנתבע בדרישה לתשלום כל חוב.

במשך כשנתיים פעל האתר וזאת ללא התקשרות מיוחדת בין הצדדים. לאחר תקופה זו החל הנתבע לשים לב כי אינו מקבל מהתובע חשבוניות מס באופן סדיר וכן שהוא מחויב בסכומים הגבוהים מהמוסכם בין הצדדים. באותה העת שם לב הנתבע כי באתר ישנן בעיות חוזרות ונשנות ולא בוצעה בו כל עבודת תחזוקה ושדרוג ובעניין זה פנה לתובע.

הצדדים נפגשו והנתבע הבהיר לתובע כי עד להסדרת נושאים אלו הוא מפסיק את התשלום החודשי. בצמוד לכך "הוריד" התובע את האתר ומנע את הכניסה אליו. כך למעשה נוצר נתק בין הנתבע ללקוחותיו. לאור כך שהורד האתר ולא היה ניתן לעשות בו שימוש, חדל הנתבע מלשלם לתובע סכומים נוספים.

לטענת הנתבע, דרישת תשלומי האחזקה בגין שנת 2007 אינה בדין שכן האתר הוקם רק בחודש 01/08 ועד למועד זה לא היה דבר אשר נדרש התובע לתחזק. על כן, החל הנתבע לשלם את תשלומי האחזקה בהתאם לטופס עליו הוחתם רק בחודש 02/08. ביחס לחוב משנת 2010 טען הנתבע כי באותה העת הוריד התובע את האתר ולכן חדל הנתבע מתשלום דמי אחזקה. מטעם זה אף אין התובע זכאי לכל תשלום אחזקה בגין שנת 2011. הנתבע טען כי מעת שרכש הדומיין לא הייתה לתובע כל זכות לנתקו מהאתר שכן המדובר ברכושו שלו.

הנתבע עומד בטענותיו על קיומה של סתירה בין כתב התביעה בו טען התובע כי החוב הינו בגין חשבונית בסכום של 8,400 ₪ לבין פירוט סכומי התביעה המופיעים בתצהירו. סתירה זו אינה נוגעת רק למקורו של החוב אלא אף לסכום התביעה כולו אשר אינו זהה לאורך ההליך. כמו כן, הטופס עליו מתבסס התובע חסר בפרטים מהותיים ואת אלו יש להשלים בפרשנות המקלה עם הנתבע לאור כלל הפרשנות כנגד המנסח.

4. מסגרת נורמטיבית:

הכלל הרווח בפסיקה הינו כי על התובע הנטל להוכיח את תביעתו על כל חלקיה:

"13. השאלה על מי רובץ נטל השכנוע, נקבעת על-פי הדין המהותי. נטל השכנוע להוכחת טענה מסוימת מוטל על הצד שהטענה מקדמת את עניינו במשפט כאשר הכלל הבסיסי הינו "המוציא מחברו – עליו הראיה" (קדמי, חלק שלישי, בעמ' 1509-1508). על התובע הנטל להוכיח את כל יסודותיה של עילת התביעה, החיובים והשליליים, ואילו על הנתבע הנטל להוכיח את כל רכיביה של טענת ההגנה שהוא מעלה (שם, בעמ' 1512). "(ע"א 78/04 המגן חברה לביטוח בע"מ נ' שלום גרשון הובלות בע"מ (פורסם בנבו, 05.10.2006)).

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 12-05-26987 שתייו נ' שרביט

תיק חיצוני: 2003700123

וכן :

"דיני הראיות קובעים את נטל השכנוע במשפט אזרחי על יסוד העיקרון, כי על בעל דין לשכנע את בית המשפט בקיום אותן העובדות בהן מותנית התוצאה המשפטית הנובעת מן ההלכה שהוא מסתמך עליה." (יעקב קדמי, על הראיות, עמ' 1732 חלק רביעי (2009))

כבר בעת הגשת כתב התביעה צריך התובע לפרט העובדות אשר מהוות את עילת התביעה וזאת באופן אשר יקנה לו, באם יוכיח את טענותיו, את הסעד אותו מבקש מבית המשפט :

"דרך המלך היא ניסוח כתב תביעה תמציתי דיו. אין הדברים יוצרים "מרשם מחשב", וכי קיים מתחם גמישות. ואכן אין לגזור "חליפה מחויטת" לכל מצב. האמור בתקנה 71 מתייחס לאותה מערכת עובדתית, המזכה את התובע לקבל את הסעד שהוא עותר לו. "עובדה" לעניין זה אינה אלא נתון שבהצטרפו לנתונים אחרים, יש בו כדי להצדיק הסקת מסקנה על ידי בית המשפט, המחייבת לפי הדין את מתן הסעד לו עותר התובע. על התובע לציין את העובדות שעליהן הוא מתכוון להסתמך כדי לבסס את עילת תביעתו." (אורי גורן, סוגיות בסדר דין אזרחי, עמ' 108 מהדורה אחת עשרה (2013))

5. דיון והכרעה :

עסקינן בתובענה אשר הוגשה במקור כתובענה לסכום קצוב בלשכת ההוצאה לפועל. בכתב התביעה, פירט התובע את עילת תביעתו ואת הסעד הנדרש כדלהלן :

"3. הנתבע לא שילם התחייבותו בגין שירות שקיבל מהתובע.
6. בהתאם לאמור לעיל, בית המשפט הנכבד מתבקש להורות לנתבע לשלם לתובעת כדלקמן:

- א. תשלום בהתאם לחשבונית מס בסכום של 8,400 ₪.
 - ב. תשלום בגין עלויות הכנת מסמכים, האיתורים והמסירות לחייב בסך 299 ₪.
 - ג. שכר טרחה מכתבי ההתראה ששלחה התובעת באמצעות ב"כ בסך 250 ₪.
 - ד. ריבית והצמדה בגין החוב עד להגשת תביעה זו בסך של 1,000 ₪.
- ובסך – הכול: 9,949 ₪."

פירוט דומה מופיע במכתב ההתראה אשר נשלח לנתבע ביום 5.1.12 (ראה נספח ג' לכתב התביעה). עוד צורף לכתב התביעה טופס רישום לקוח אשר בו נקובה עלות אחזקה חודשית בסך \$50 (ראה נספח א' לכתב התביעה). הא ותו לא.

בהתנגדותו, פירט הנתבע שני סכומים אותם התחייב לגרסתו לשלם לתובע: סך של 2,000 ₪ בגין הקמת האתר ודמי תחזוקה חודשיים בסך \$50.

רק כאשר הוגש תצהיר העדות הראשית מטעם התובע, התברר כי אין מדובר בחשבונית יחידה אשר לא שולמה על ידי הנתבע על סך 8,400 ₪ כנטען בכתב התביעה, אלא שסכום התביעה מורכב מהפירוט הבא :

"17. הנתבע נותר חייב לי סכום בסך 8,400 ₪ (נומינלי) נכון למועד הגשת כתב התביעה המורכב כך:
בעבור עלות הקמת האתר סכום בסך 2,000 ₪.
בעבור שנת 2007 לא התקבל כל תשלום ועל כן נותר הנתבע חייב סכום בסך 3,250 ₪ (250 עלות אחזקה חודשית * 12, בתוספת עלות אחזקת דומיין בסך 500 ₪).

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 12-05-26987 שתייו נ' שרביט

תיק חיצוני: 2003700123

בעבור שנת 2008 התקבל תשלום רק עבור 11 חודשים ועל כן נותר הנתבע חייב סכום בסך 250 ₪.
בעבור שנת 2010 התקבל תשלום רק עבור 10 חודשים ועל כן נותר הנתבע חייב סכום בסך 500 ₪.
בעבור שנת 2011 לא התקבל כל תשלום ועל כן נותר הנתבע חייב סכום בסך של 3,250 ₪ (250 עלות אחזקה חודשית * 12, בתוספת עלות אחזקת דומיין בסך 500 ₪)."

חישוב אריתמטי פשוט מעלה כי הסכום המפורט לעיל הינו 9,250 ₪, וזאת אף בטרם התווספו לסכומים אלו ריבית והצמדה וכן הוצאותיו המשפטיות של התובע למניין.

לא זו אף זו, הרי ש"עלות אחזקת דומיין בסך 500 ₪" הנתבעת לראשונה בתצהיר, איננה מאוזכרת באף מסמך הקודם לתצהיר זה – לרבות כתב התביעה, טופס רישום הלקוח והרשאה לחיוב בהוראת קבע.

בחקירתו, נשאל התובע ביחס לסכום התביעה, וכך ענה:

"ש. נכון שהיום אתה מאשר לנו שאין ולא קיימת חשבונית מס על סכום של 8,400 ₪.
ת. לא קיימת? קיימות. יש להם. לא קיימת חשבונית על הסכום הזה. אני מבקש להסביר.
יש בעיה טכנית. הוצאנו כרטיסת הנה"ח לפי הכרטיסת הוא שילם 8,400 ₪ הוא לא חייב 8,400 ש"ח, לפי מה שרשום התביעה היא סך של 9,499 ₪. אין חשבונית כזאת." [עמ' 9 ש' 13 – 16 לפרוטוקול] (הדגשה שלי – א.ה.).

מהאמור עולה כי סכום התביעה, אשר עמד במקור על סך של 8,400 בגין חשבונית שלא שולמה, הינו לגרסת התובע הסכום אותו שילם הנתבע ולא סכום החוב נשוא תביעה זו. כמו כן, הובהר מעבר לכל ספק כי בניגוד לאמור בכתב התביעה אין המדובר בחשבונית שלא שולמה – אלא אסופה של חיובים אחרים המפורטים לראשונה בתצהיר העדות הראשית של התובע המצטרפים לכדי סכום אחר מהמפורט בכתב התביעה.

ברור ונהיר הוא מהדברים המובאים לעיל כי בכל פעם הציג התובע גרסה שונה הן באשר למקור החוב ואף באשר לסכום החוב הנתבע על ידו. המדובר בסתירות מהותיות, אשר נוגעות לשורש תביעתו ויש בהן בכדי לפגוע משמעותית במהימנות גרסתו של התובע ואמינותו. לאור האמור לעיל, ישנו אף קושי לאמוד את הסכום הנתבע כיום. משנה תוקף יש לבעייתיות זו לאור כך שתביעה זו הוגשה כתביעה לסכום קצוב בלשכת ההוצל"פ.

לאור ההלכה הנוהגת וסדרי הדין המהותיים, על התובע לפרט בכתב תביעתו את יסודותיה של עילתו לצורך כך שייעתר בית המשפט ויעניק לו את הסעד המבוקש. במקרה דנן, לא רק שלא פירט התובע את מרכיבי העילה והסעד בתביעתו, אלא שאלו כפי שהוצגו בכתב התביעה מנוגדים בצורה חד משמעית לתצהירו. בעדותו בפני בית המשפט הוצגה כאמור, גרסה נוספת, שלישית במספר, לפיה נטען שהנתבע שילם סך כולל של 8,400 ₪.

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 12-05-26987 שתייו נ' שרביט

תיק חיצוני: 2003700123

גרסאות אלו אינן יכולות לדור בכפיפה אחת והן מהוות מארג עובדתי סותר. על כן, לא רק שלא עמד התובע בנטל ההוכחה שנמצא לפתחו, אלא שהדברים אף נגועים בחוסר תום לב.

די באמור לעיל בכדי להביא לדחיית התובענה.

6. למרות האמור ולמעלה מן הצורך, אדרש לרכיבי התביעה כמפורט בתצהירו של התובע.

א. תשלום בגין הקמת האתר -

כמפורט בהרחבה לעיל, אין כל אזכור בכתב התביעה לדרישת תשלום בסך של 2,000 ₪ בגין הקמת האתר.

סכום זה מופיע לראשונה בתצהיר התנגדותו של הנתבע דווקא, אשר טען כי בהתאם להסכם בין הצדדים שילם לתובע סך של 2,000 ₪ בעבור הקמת האתר ורכישתו וכן שולמו לתובע תשלומים שוטפים חודשיים בגין תחזוק ושדרוג בסך של \$50, וכך נכתב:

"12. לאחר חילופי מיילים בין הצדדים הסכמנו כי התובע יבנה עבורי אתר אינטרנט בשם "XTEAM", אשר יהיה בבעלותי הבלעדית. עבור הקמת האתר ורכישתו שילמתי לתובע את המחיר שדרש התובע, 2,000 ₪.
13. בנוסף על הקמת האתר ורכישתו, הסכמתי עם התובע כי התובע יספק לי שירותי תחזוקה הכוללים אכסון חומרים ושדרוג קבוע של האתר בתמורה לתשלום חודשי בסך \$50 לחודש." (סעיפים 12 ו 13 לתצהיר התובע שצורף להתנגדותו)

בחקירתו בפניי נשאל על סוגיית התשלום וחזר באופן אמין ועקבי על גרסתו, וכך ענה:

"ש. התחייבת לשלם 2,000 ₪ עבור האתר?

ת. כן.

ש. התחייבת לשלם 50 דולר כל חודש עבור תחזוקה שוטפת?

ת. לא במדויק. שילמתי 50 דולר כדי שהוא גם יתחזק את האתר וגם יחבר אליו מודולים שאמר שקיימים ויוכל במשך הזמן לשדרג לי את האתר, על זה היה הויכוח שלנו מהתחלה, מהיום הראשון, לא הבנתי, הייתי בוסר באתרים, מה שהוא הסבירש בניית האתר שיכולתי תאורטית לעשות מהבית זה בנייה של מודולים קיימים אצלו שהוא צריך להוציא, לשדרג ולשפר וזה מה שהוא יעשה כל פעם. עבור זה היה ה-50 דולר.

ש. אין לך אסמכתא לתשלום בפועל של 2,000 ₪?

ת. יש חשבוניות שהצגתי על 1,500 ₪ ו-500 ₪ שנעלמו לשיק באמצע שלא קיבלתי עליו קבלה." [עמ' 15 ש' 3 – 12 לפרוטוקול]

מנגד, הנתבע העלה לראשונה במסגרת תצהירו את הטענה כי סכום זה לא שולם ע"י הנתבע.

התובע אף נחקר על סוגיה זו וטען כי הנתבע לא שילם לו דבר:

"ש. נכון שעבור הקמת אתר או רכישת הדומיין הנתבע שילם לך 2,000 ₪?

ת. יש לו 2 אתרים. הוא לא שילם.

ש. כמה הוא שילם עבור הקמת האתר?

ת. אמור היה לשלם 2,000 ₪.

ש. כמה הוא שילם לך?

ת. כלום." [עמ' 10 ש' 3 – 8 לפרוטוקול]

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 26987-05-12 שתיוי נ' שרביט

תיק חיצוני: 2003700123

לצורך הוכחת הטענה כי הנתבע לא שילם לו בעבור הקמת האתר הציג התובע דו"ח ריכוז
חשבוניות המרכז את התקבולים משנת 2005 (ראה נספח 1.7 לתצהיר גילוי מטעם התובע)
ברם, אין כל מחלוקת בין הצדדים כי אצל התובע התקבלו שני שיקים מהנתבע:
1. שיק ראשון שמספרו 22220044 על סך 500 ₪, כאשר התאריך המופיע על החשבונית
שהופקה ע"י התובע הינו 11/10/07. 2. שיק שני, אשר מספרו 2220046 על סך 1,000 ₪,
כאשר התאריך המתנוסס על החשבונית שגם היא הופקה ע"י התובע הינו 1/1/08.
מחקירת התובע עלה כי תקבולים אלה אינם מופיעים בדו"ח ריכוז החשבוניות שהוצג:
ש. הוצאת דו"ח ריכוז חשבוניות משנת 05. נכון?
ת. הוא לא שילם ב-05.
ש.אתה יכול להפנות אותי איפה יש חשבוניות של 1,500 ₪ עבור הקמת האתר?
ת. זה במערכת אחרת.
ש. אתה מסכים שבריכוז חשבוניות ה-1,500 ₪ לא מופיע.
ת. נכון.
ש. כלומר, יכול להיות שיש עוד כספים שלא מופיעים בדו"ח ריכוז הזה. הסתדר לנו ממך
שלא כל התקבולים מופיעים בדו"ח ואני שמח שלקחת אותו כמה שנים אחורה, כלומר,
אתה מסכים שיכול להיות שיש עוד תקבולים?
ת. לא
ש. אתה יכול להוכיח שלא קיבלת ע כספים?
ת. אני לא יכול להוכיח. " [עמ' 10 – 11 ש' 29 – 6 לפרוטוקול] (הדגשה שלי – א.ה.)
מהאמור עולה בברור כי דו"ח ריכוז החשבוניות אשר עליו נסמך התובע אינו מכיל את
החשבוניות בגין תקבולים אלו, אשר אין חולק כי שולמו – דבר אשר מטיל דופי רב באמינות
הדו"ח לצורך הטענה כי לא התקבלו מטעם הנתבע תשלומים נוספים על אלו.
בחקירתו טען התובע כי התשלומים בסך 1,500 ₪ הועברו לטובת מטרה אחרת:
ש. אני מפנה ל-2 החשבוניות, כתוב "עבור אתר אינטרנט". זה נכון שכשקיבלת
תשלומים אחרים עבור שירותים או דברים אחרים דאגת לכתוב בחשבוניות שירותים או
שונות?
ת. כן. יש תחזוקה חודשית. תחזוקה חודשים זה שירותים, אם הוא רוצה פיתוחים זה
מופיע אתר אינטרנט.
ש. אני אומר לך שקיבלת 2,000 ₪ עבור הקמת האתר בסוף 07. יש חשבונית אחת על
1,000 ₪, חשבונית על 500 ₪, כאשר השיק 222046, חשבונית אחת על שיק 222044,
האחת לחודש אוקטובר ואחת לדצמבר. אני אומר לך שקיבלת גם 500 ₪ בשיק מס'
222045 לחודש נובמבר. נכון?
ת. לדעתי לא. " [עמ' 10 ש' 21 – 28 לפרוטוקול]
למרות האמור, לא פירט התובע איזה פיתוחים ביצע בעבור תשלום זה. הטענה כי בסוף
2007 הועבר תשלום בגין פיתוחים מופיעה לראשונה בעדותו ואין לה זכר בכתבי בי-דין. כמו
כן, אין באמור אף להניח הסבר המתקבל על הדעת מדוע תקבולים אלה, תהא מטרתם אשר
תהא, אינם מופיעים בדו"ח.

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 12-05-26987 שתייו נ' שרביט

תיק חיצוני: 2003700123

יתרה מכך, אין מחלוקת כי הצדדים היו בקשרים עסקיים החל משנת 2008 ועד שנת 2010 אך לא הובאה כל ראיה בכתב בדבר דרישה של התובע מהנתבע את החוב בגין הקמת האתר משנת 2007 ודרישה זו עלתה לראשונה במסגרת תצהיר העדות הראשית שהוגש מטעמו. מנגד גרסתו של הנתבע הייתה עקבית ונתמכה בחשבוניות אשר צורפו לתצהיר העדות הראשית מטעמו המעידות על ביצוע תשלום לתובע בסך של 1,500 ₪ בשני שיקים. כאשר לגרסת התובע שולם סך כולל של 2,000 ₪ בשלושה שיקים עוקבים, כאשר נמצאו על ידו רק שתי חשבוניות בגין שנים מתוך אותם שלושה שיקים. עדותו נמצאה בעיני כמהימנה. מן המקובץ עולה כי טענת התובע לפיה לא שולמו לו דמי הקמת האתר – דינה להידחות.

ב. תשלומים שוטפים בגין שנת 2007 -

אין מחלוקת כי בעת שהחלו יחסיהם העסקיים סוכם בין הצדדים כי הנתבע ישלם לתובע סך של \$50 בכל חודש. רובו של הסכום הנתבע הינו בגין תשלומים אלו.

באשר למועד הקמת האתר העיד התובע כדלהלן:

"ש. אני מציג לך סנריום, שבסוף 07 הנתבע ביקש ממך שתקים לו אתר. דרשת וקיבלת 4 שיקים על סך כולל של 2,000 ₪ כולל מע"מ. בפברואר 08 האתר התחיל לפעול. באותו חודש קיבלת תשלום ראשון של 50 דולר עבור אחזקה חודשית של האתר. ת. לא. כל מה שאמרת לא נכון. האתר עלה בתחילת 07. במהלך 07 הנתבע לא שילם לי את התשלומים סגרנו. בתחילת 08 אי שדיברתי איתו הוא הסכים לעשות את ההוראת קבע שהתחילה בפברואר 08. ש. אני אומר לך שאתה לא דובר אמת. אתה התחלת ב-07 בתאריך לא ידוע הקמת אתר. לא ביקשת דמי אחזקה, לא קיבלת הוראת קבע, לא קיבלת תשלום עבור הקמת האתר, ובכל שנת 07 ישנת? לא עשית כלום? לא שלחת מכתב ולא מייל. לא פנית לעו"ד שנה שלמה הקמת אתר, 2,000 ₪, לא קיבלת דמי אחזקה ולא עשית כלום? אתה מסכים? ת. דרשתי ממנו בשיחות. ש. אין לך הוכחה לזה. ת. אין." [עמ' 12 ש' 1 – 13 לפרוטוקול]

יש לציין כי גם בטופס ההתקשרות בין הצדדים, לא ציין התובע את מועד תחילת העסקה.

יוצא אפוא שגרסת התובע הינה כדלהלן: האתר הוקם על ידו בתחילת 2007 והוא לא קיבל מהנתבע כל תשלום בגין הקמתו. לקראת סוף 2007 ביצע פיתוחים באתר, ובגינם קיבל תשלום, לכל הפחות, בסך 1,500 ₪ מהנתבע. לאחר מכן, הנתבע שילם תשלומים שוטפים באמצעות הוראת קבע משנת 2008 ועד שנת 2010. התובע המשיך בקשריו עם הנתבע עד אשר סיים הנתבע את יחסיהם העסקיים ורק אז עלתה לראשונה דרישה בכתב לתשלום חוב משנת 2007 בגין הקמת באתר ותשלומים שוטפים. גרסה זו אינה סבירה בעיני. נוסף על כך, לשיטת התובע כי הקים את האתר בתחילת 2007 אין כל אסמכתא.

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 12-05-26987 שתייו נ' שרביט

תיק חיצוני: 2003700123

לעומתו, טען הנתבע כי הוסכם בין הצדדים על הקמת האתר לקראת סוף שנת 2007 וכך היה. בגין כך שילם לתובע סך של 2,000 ₪, בשלושה שיקים וזאת בסמוך למועד החתימה על הטופס רישום לקוח ומתן ההרשאה לחיובו בהוראת קבע החל מתחילת שנת 2008. בידי הנתבע אסמכתאות לביצוע תשלום לתובע בסמוך למועד הקמת האתר התואמות את גרסתו. הנתבע חזר על גרסה זו לכל אורך שלבי המשפט (ראה: ס' 12 לתצהיר התומך בהתנגדות, ס' 6 לתצהיר העדות הראשית וכן עמ' 15 ש' 11 – 12 לפרוטוקול).

לא זו אף זו. התנהלות זו מתיישבת עם העובדה כי לא בוצעו תשלומי תחזוקה לאורך שנת 2007 וההרשאה לחיוב חשבונו של הנתבע בהתאם לטופס הרשאה עליו החתים התובע עצמו את הנתבע, ניתנה לתובע רק ביום 03.02.08 (ראה נספח ב' לכתב התביעה).

לאור האמור לעיל ובהסתמך על עדות הנתבע, אשר נמצאה בעיני אמינה ומתיישבת עם הגיונם הפשוט של דברים, אין בידי לקבל את גרסת התובע שהאתר הוקם בתחילת 2007.

לפיכך, השתכנעתי כי האתר הוקם בסוף שנת 2007 ובנייתו הסתיימה תחילת שנת 2008 ובהתאם יש לדחות דרישת התובע לתשלום דמי אחזקה שוטפים בגין שנת 2007.

ג. תשלומים שוטפים בגין שנת 2008 –

בתצהירו טוען התובע שבשנת 2008 לא שולם לו 250 ₪, תשלום בגין חודש תחזוקה לאתר.

עיון בדו"ח ריכוז החשבוניות מעלה כי לתובע שולמו בשנת 2008 אחד עשר תשלומים. בחודש 02/08 שולם לתובע סך של 413 ₪. בעשרת חודשים העוקבים התשלומים עמדו על סך משתנה בין 180 ₪ – 230 ₪ וזאת מלבד תשלום נוסף בחודש 10/08 בסך של 541 ₪.

בעדותו של התובע נשאל על כך ולא נמצא כל הסבר לחיוב הגבוה בחודש 02/08, וכך ענה:

"ש. אתה דורש בכתב התביעה תשלום עבור ינואר 08.

ת. כן.

ש. אתה יכול לומר לי כמה כסף קיבלת במהלך שנת 08 עבור אחזקת האתר?

ת. אני יכול להגיד לך בסך הכל. יש לי סה"כ מה שהוא שילם.

ש. תסכים שבפברואר 08 קיבלת תשלום עבור חודשיים?

ת. לא." [עמ' 12 ש' 22 – 27 לפרוטוקול]

הנתבע טען מנגד כי בחודש 02/08 קיבל התובע תשלום כפול, בגין חודש 01/08 וכן 02/08 ועל כן אין לנתבע כל חוב בגין שנה זו לתובע.

לאור כך שמצאתי שהאתר הוקם בסוף שנת 2007 ובצירוף עם מתן האישור להוראת קבע מיום 3/02/08 ושיעור התשלום שנגבה, שהינו כאמור כפול משיעור התשלום אשר שולם

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 26987-05-12 שתייו נ' שרביט

תיק חיצוני: 2003700123

בחוודשים העוקבים, המסקנה המתבקשת מכך היא כי התובע קיבל בחודש 02/08 תשלום בגין החודשים 01/08 ו- 02/08 יחדיו.

על כן, גם בעניינו של רכיב זה, דין טענתו של התובע להידחות.

ד. תשלומים שוטפים בגין השנים 2010 - 2011

התובע דורש בתצהירו תשלומי אחזקה בגין חודשיים בשנת 2010 וכן בגין כל שנת 2011.

הנתבע מודה כי בתקופה זו חדל מלשלם לתובע לאור התנהגותו שעיקרה בשניים: תקלות חוזרות ונשנות באתר שלא קיבלו מענה עד שלבסוף חסם התובע כל גישה לאתר וכן גילוי הנתבע כי התובע מושך מחשבונו סכומים אשר עולים על המוסכם בין הצדדים.

וביתר פירוט, טען הנתבע כי לקראת אמצע שנת 2010 פנה הנתבע באמצעות מר מאיר כהן אל התובע בבקשה כי יבצע באתר עבודת תחזוקה וכן בחן אפשרות לבצע פיתוחים נוספים בו. התובע השיב כי המבוקש כרוך בעלויות של שעות עבודה. בין הצדדים התגלעה מחלוקת תוך שהנתבע מתרעם על בקשת התובע לקבלת תשלום נוסף בטענה כי הסכום המשולם בכל חודש כולל את נושא התחזוקה לרבות שדרוג. למרות כן, הסכים הנתבע לנהל משא ומתן עם התובע על המחיר לביצוע העבודה הנדרשת. הנתבע, לטענתו, הבהיר לתובע כי עד ליישוב מחלוקות אלו לא ישלם לו דבר. בתגובה לכך, כך טען הנתבע, סגר התובע את האתר בפניו.

התובע כופר בטענת הנתבע כי האתר "הורד" והסתמך לצורך כך על תכתובות דואר אלקטרוני שהוחלפה בין הצדדים בין אמצע שנת 2010 עד לתחילת שנת 2011 (ראה מסמך 1.2 לגילוי המסכים של התובע) ואף המשיך לטעון כי האתר נגיש עד ליום זה.

מעיון בחלופת דואר אלקטרוני זו עולה כי היא מהווה תימוכין לטענת הנתבע דווקא כי בין הצדדים התגלעה מחלוקת באותה התקופה באשר לתחזוקת האתר והתשלומים השוטפים ואין בה כדי להעיד כי היה באפשרות הנתבע או מר כהן להיכנס ולפעול באתר.

הנתבע טען בפני במהימנות כי מעת שהתגלעה המחלוקת הוריד התובע את האתר:

"ש. טענת בתצהירך על כך שהתובע הוריד לך שלטר. אני טוען שהאתר קיים. ת. מבחינתי כדי שהאתר יהיה קיים זה שאני אוכל להיכנס אליו והלקוחות שלי יוכלו להיכנס אליו ולעשות שימוש בחומר שאני מכניס לשם. זה מהות האתר. וזה בלתי ניתן היה לעשות מאז שהוא הוריד את השלטר. לא אני ולא הלקוחות שלי יכולנו להיכנס לאתר. ש. אבל נכנסתי לאתר מהסלולרי שלי. ת. אתה לא נכנסת. האתר לא פעיל. אי אפשר להיכנס לשום דבר. כל העניין באתר שאתה אומר שקיים זה שמופיע בו המון חומר של המון אנשים שכתבו בתוך האתר, כתבות, מאמרים, אני מכניס חומר של תכניות אימון ומשם לוקחים אותו. מאז שהוא הוריד את השאלטר החומר הזה נעלם, ופניתי אליו הרבה פעמים שירים את השלטר. יש כאן אין סוף חומר של אנשים שהכניסו לאתר. ש. אתה אומר שהאתר לא פעיל, איך אתה מסביר את לוח האירועים המעודכן באתר?"

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 12-05-26987 שתייו נ' שרביט

תיק חיצוני: 2003700123

1 ת. על מה אתה מדבר? אין לי מושג מה קיים באתר. מאז יש לי אתר חדש שאנחנו מנהלים
2 בעצמנו. [עמ' 15 – 16 ש' 30 – 11 לפרוטוקול].

3
4 עדותו נתמכה בעדותו של מר מאיר כהן אשר עפ"י השכלתו בקיא בתחום המחשבים:

5 "ש. מפנה למייל שלך מיום 28.1.11, כמה חודשים אחרי שלטענתכם ירד השאלטר על
6 אתר האינטרנט, איך אתם טוענים שהשאלטר ירד כשבמייל אתה מודה שהאתר קיים
7 ביום 28.1.11, ואתה מבקש להיכנס לאתר?

8 ת. איפה פה הסתירה? להוריד את השאלטר זה למנוע מאיתנו להיכנס לאתר. בתאריך
9 שכתבתי את המייל לא יכולתי להיכנס לאתר. אני לא יכול לעשות את זה כי התובע אחראי
10 ושולט על האתר. יש אתר של תיקים של בתי המשפט, יש חברה שמתחזקת את האתרים,
11 אלו אנשים של חברה חיצונית, התובע על דעת עצמו החליט להוריד לנו את השירות, הוא
12 הוריד לנו את האתר, הוא מנע מאיתנו יכולת לתת שירות לאנשים ולתקשר עם האנשים
13 שלו. אני לא יכול בלעדיו, אני תלוי בו.

14 האתר קיים גם היום, ברגע שבניתי אתר הוא קיים, אבל אני לא יכול להשתמש בו, לא
15 יכול להיכנס אליו. זה תלוי בשליטתו המוחלטת של התובע, וזה מה שגרם לנתבע לבנות
16 אתר אחר. [עמ' 16 – 17 ש' 4 – 27 לפרוטוקול]

17
18 לא זו אף זו. באולם בית המשפט ניסה התובע להוכיח שהאתר שבנה קיים ופועל. דא עקא,
19 שכשניסה ב"כ הנתבע להיכנס לאתר דרך מכשירו הסלולרי מיהר התובע לציין כי "צריך
20 להיכנס מדומיין אחר" [עמ' 14 ש' 27 לפרוטוקול]. חיפוש פשוט של אתר הנתבע העלה
21 דווקא את האתר החדש, שנבנה ע"י הנתבע ובו הוא משתמש כיום.

22
23 אף אם אלך כברת דרך נוספת לקראת התובע ואקבל את טענתו לפיה האתר "קיים", הרי
24 שאין כל ספק כי ישנו הבדל רב בין אתר שניתן לצפות בו, לאחר ידיעת שם הדומיין אשר
25 מאפשר כניסה לאתר, לבין אתר אשר יכולים הנתבע ומשתמשיו לעדכן את תוכנו. הן הנתבע
26 והן מר מאיר כהן עמדו על נושא זה בפירוט רב בעדותם והצביעו על החשיבות המהותית
27 שיש לעדכון האתר על ידם לצורך ניהול עסקו השוטף של הנתבע.

28
29 על כן, מרגע שחסם התובע את היכולת של הנתבע ו/או מי מטעמו לעדכן את תכני האתר,
30 למעשה נחסמה דרכו של הנתבע לעשות בו שימוש. מובן כי בהעדר יכולת לפעול באתר אין
31 לתובע דבר לתחזק. עובדה זו בצירוף לכך שהנתבע רכש את הדומיין וזה הפך לרכושו שלו
32 מביאות למסקנה הברורה כי מעת שהתובע חסם את הנתבע מלעדכן את האתר, לא עמדה
33 לתובע כל זכות שבדין לקבל תשלום בגין אחזקת האתר.

34
35 מצאתי לנכון להוסיף ולציין שהתובע דורש תשלום בעבור תחזוקת האתר, ברם לא טען ואף
36 לא הוכיח בפני כי מאז שהעלה את האתר לאוויר, בשנת 2007 לטענתו ועד היום, פעל
37 לתחזוק האתר וזאת על אף שגבה תשלומים חודשיים בעבור כך. ולעניין זה מהימנה עלי
38 עדות מר מאיר כהן בעדותו בפניי, העולה בקנה אחד עם תצהירו, לפיה האתר לא תוחזק:

39
40 "4. התערבותי החלה בעיקר בשל הסיבה שהנתבע רצה לשדרג את האתר, אשר שימש לו
41 לצרכי עבודתו, שכן האתר היה חסר פונקציות בסיסיות מחד ולקה בליקויים ותקלות רבות

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 12-05-26987 שתייו נ' שרביט

תיק חיצוני: 2003700123

מאידך. 5. היה לי ברור כי האתר הינו מנימאלי ובסיסי ביותר וכי מקים האתר, התובע, ניצל את העובדה שכרמי שביט אינו "מומחה" בתחום ולא ידע איזה דרישות לדרוש את הוקם האתר. ברור לי שהתובע לא טיפל בתקלות ולא תחזק את האתר ברמה הראויה...14. אני מצהיר ומבהיר כי מאחר והאתר לא תוחזק כראוי הוא לא יכול היה לשמש כפלטפורמה למכירות כנטען ע"י התובע וזמני התגובה בו היו איטיים ביותר ולכן לא ענה לצרכי הנתבע...19. אין לי ספק כי התובע לא מילא את חובתו לתחזק את האתר וזאת על אף שגבה על כך תשלום חודשי קבוע. התובע לא מילא את תפקידו כספק. לא ברמת השירות ולא ברמת פתרון בעיות ושדרוג."

כמו כן, אף התובע בעדותו לא הצליח להוכיח בפני בית המשפט מה היו הרכיבים הפעילים של האתר אותם תחזק. כך לדוג', כאשר נשאל על קיומה של חנות באתר, ענה כי "זו לא בדיוק חנות, אבל אפשר למכור מוצרים" [עמ' 13 ש' 23 לפרוטוקול]. עדותו לא הניחה כל הסבר לסוג הטיפול והתחזוקה שבוצעו באתר בעבור התשלומים.

בנוסף, הנתבע טען בתצהירו שחדל משלם לתובע גם מהטעם שגילה חיובי יתר בחשבונו: "15. במשך שנתיים פעל האתר ללא שהתובע והנתבע מקיימים ביניהם קשר מיוחד, עד שהנתבע שם ליבו לכך, שלא רק שאינו מקבל חשבוניות מס באופן סדיר, הוא חוייב בסכום של 568.46 ₪, שהינו גבוה בלמעלה מ- 250% מהסכום של 50 \$ אותו רשאי התובע לגבות באמצעות הוראת הקבע."

כאשר נחקר בעניין זה התובע בפני בית המשפט העיד כדלהלן: "ש. אני אומר לך שבחודש אוקטובר 2010 גבית 568 ₪. אתה מסכים שזה יותר מ-50 דולר? ת. כן. ש. באוקטובר 09 גבית 586 ₪, אתה מסכים שזה יותר מ-50 דולר? ת. כן. אני מפנה לסעיף 8 שם רשום שסכום בינינו בעל פה, יש עלות חד שנתי של 85 דולר בתוספת מע"מ. ש. מפה האישור שלך לגבות את הכסף מהבנק? ת. כן. ש. השליטה על הסכומים על פי הוראת הקבע היא שלך. ת. כן. בהתאם להסכם." [עמ' 11 ש' 22 – 30 לפרוטוקול]

למרות האמור, התובע לא צירף לתביעתו כל הסכם בין הצדדים אשר מתיר לו לגבות מחשבונו של הנתבע, בהוראת קבע, סכום הגבוה מסך של 50 \$ בלבד. אף בטופס רישום הלקוח המצורף לתובענה לא מצוין כי קיימים חיובים נוספים על החיוב הנקוב. זאת ועוד, התובע אף לא פירט את השירותים אותם סיפק בפועל לנתבע בתמורה לתשלומים אשר בוצעו. לנקודה זו משקל רב לאור קביעתי לעיל כי לא הובאה אף ראיה לביצוע כל עבודת תחזוקה באתר גם בעבור התשלומים השוטפים.

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 12-05-26987 שתייו נ' שרביט

תיק חיצוני: 2003700123

לאור כל האמור לעיל, נחה דעתי כי דין גרסתו של הנתבע להתקבל באשר לחיובים בשנים 2010 - 2011. תכתובות הדוא"ל מעידות כי בין הצדדים התגלעה מחלוקת הנוגעת לתוכן ההתקשרות העסקית ביניהם, הן באשר למהות השירות המסופק והן באשר לתשלום בגינו, והן באשר לתחזוקת האתר עצמה כשהנתבע טען לכשלים ופגמים בתחזוקתו ע"י התובע. זאת ועוד, חלופה מיילים זו התקיימה בסמוך לעת בה טוען התובע כי חדל הנתבע מלשלם לו – דבר אשר מחזק את גרסת הנתבע ומתיישב עם הראיות אשר הובאו בפני.

מן המקובץ עולה כי התובע החליט לחסום את האתר בפני הנתבע לאחר שהתגלעה המחלוקת בין הצדדים. מאותה העת לא הייתה לנתבע או למי מטעמו גישה לעדכון האתר ועל כן, אין כל תימוכין או הצדקה לדרישת התובע לקבלת תשלום בגין התקופה האמורה.

כמו כן, לא מצאתי כל בסיס או הסכמה שאפשרה לתובע לגבות מחשבון הנתבע סכומים העולים על \$50 ואין כל מחלוקת בין הצדדים כי סכומים אלו אכן נגבו. וזאת, מבלי שפורט איזה שירות ניתן בגינם. גם מטעם זה, נחה דעתי כי בחר הנתבע, ובצדק, לסיים יחסיו העסקיים עם התובע או לכל הפחות להשהותם עד לפתרון המחלוקת בין הצדדים.

משלא נשא המשא ומתן פרי, פנה הנתבע אל ספק אחר והוקם בעבורו אתר חדש, אשר בו הוא משתמש עד ליום זה. משעשה כך ולא קיבל כל שירות נוסף מן התובע, אין כל הצדקה לחייבו בתשלומים בגין תקופה זו.

על כן, דינו של רכיב זה להידחות.

ה. **טופס רישום לקוח** –

למעלה מן הדרוש, מצאתי לנכון להתייחס לכלל המסגרת ההסכמית בין הצדדים. מסגרת זו מקורה בטופס רישום לקוח, עליו חתם הנתבע ובו הועלו על הכתב ההסכמות עליהן מבסס התובע את תביעתו.

הטופס הינו מסמך המודפס על נייר חברה של התובע. כמשתמע, ועל כך אין כל מחלוקת בין הצדדים, התובע הוא זה אשר ניסח את המסמך ושלט על תוכנו.

במסמך מופיעים פרטים מועטים בלבד. בראשית הדף מופיעים פרטיו האישיים של הנתבע ובסופו חתימתו. כמו כן, מפורטים פרטי העסקה באופן בו מוקפות בעיגול המילים **"כרטיס אשראי"** ומתחתיו רשום **"עלות אחזקה חודשית \$50"**. הא ותו לא.

המסמך, כעולה מהאמור, חסר בפרטים מהותיים רבים. כך לדוג' אין כל פירוט באשר למועד החתימה על הטופס, לתחילת ההתקשרות בין הצדדים, מועד סיומה או כיצד על

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 12-05-26987 שתייו נ' שרביט

תיק חיצוני: 2003700123

1 הצדדים לפעול בכדי לסיימה. זאת ועוד, במסמך אין כל פירוט מה הם השירותים אותם
2 מתחייב התובע לספק לנתבע תמורת \$50 אלא, כאמור, רק התחייבות הנתבע לשלם.

3 מלבד טופס זה וטופס ההרשאה לחיוב בהוראת קבע לא הועלתה כל הסכמה נוספת של
4 הצדדים על הכתב.

5
6 כאשר חסרים פרטים מהותיים בהסכם בין הצדדים, על בית המשפט להשלים בהתאם
7 לנהוג בין הצדדים, ובהעדר נוהג – כמקובל בחוזים מאותו הסוג (ס' 26 לחוק החוזים,
8 תשל"ג-1973).

9
10 בנוסף, לענייננו רלוונטי כלל הפרשנות כנגד המנסח המעוגן בסעיף 25(ב1) לחוק הקובע כי
11 כאשר ישנן פרשנויות סבירות שונות למסמך אשר נחתם בין הצדדים, על בית המשפט
12 לנקוט בפרשנות אשר מקשה עם מנסח החוזה, כמי ששלט בתוכנו (עא 554/83 "אתא"
13 חברה לטכסטיל בע"מ נ' עיזבון המנוח זולוטוב יצחק ז"ל, מא (1) 282 (1987):
14 "די בכך שכפות המאזניים מעוינות, במובן זה שקיימים שני פירושים סבירים באותה
15 מידה, כדי להכריע לטובת הפירוש דלעיל על יסוד כלל הפירוש נגד המנסח: השופט י' כהן
16 (כתוארו אז) בע"א 184/79 [40], בעמ' 155; השופט בך בע"א 682/82 [41], בעמ' 602-603;
17 השופט ד' לוין בע"א 631/83 [42], בעמ' 572".

18
19 ומן הכלל אל הפרט, בענייננו, עקרונות אלו פועלים לטובתו של הנתבע. פרשנות המסמך
20 אותה יש לקבל היא פרשנות התומכת בגרסת הנתבע כמי שלא שלט בניסוחו של החוזה.

21
22 כלל פרשני זה יש בו בכדי להכריע במחלוקת נוספת בין הצדדים, אשר עניינה צירוף תשלום
23 המע"מ - לטענת התובע, המחיר הנקוב בטופס אינו כולל את תשלום המע"מ. מאידך,
24 הנתבע טוען כי המחיר אשר סוכם בין הצדדים כולל את תשלום המע"מ והסך של \$50 הינו
25 הסכום בגינו ניתנה לתובע הרשאה לגבות מחשבונו בלבד.

26
27 וכך העיד בעניין זה התובע:

28
29 "ש. אתה מסכים שבשום מקום לא מופיע שצריך לשלם 50 דולר + מע"מ?
30 ת. לא רשום, זה סוכם, והוא גם שילם את זה במשך שנים.

31
32 ש. אין לך אישור לגבייה של 50 דולר + מע"מ.
33 ת. אבל לא רשום שזה לא כולל מע"מ." [עמ' 11 ש' 18 – 19 וכן ש' 31 – 32 לפרוטוקול]

34
35 בטופס הרישום לא צוין כי הסכום הנ"ל אינו כולל מע"מ וסך זה יתווסף לתשלום החודשי.
36 על כן, אין לתובע להלין אלא על עצמו משבחר להחתים את הנתבע על טופס אשר פרטים כה
37 מהותיים חסרים בו. כמי ששלט בניסוחו של ההסכם, יכל בנקל התובע לציין כי הסכום אינו
38 כולל מע"מ ולהימנע מכל עמימות בנושא.

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 12-05-26987 שתייו נ' שרביט

תיק חיצוני: 2003700123

1 כמו כן, לאור כך שטענתיו העיקריות של התובע לתשלום התשלומים השוטפים וכן התשלום
2 בגין בניית האתר נדחו, הרי שרכיב זה אינו עומד בזכות עצמו ולתובע לא עומדת הזכות
3 לקבל כל שיפוי בגינו.

7. הגשת תצהיר הנתבע באיחור:

4
5 לפני סיום, אתייחס לדרישת התובע לחיוב בהוצאות בגין הגשת תצהיר הנתבע באיחור.
6
7 אכן, יש ממש בטענת ב"כ התובע לפיה בהתאם להוראות בית המשפט וסדרי הדין היה על
8 הצדדים להגיש תצהירי עדות ראשית בו זמנית לתיק בית המשפט והנתבע לא פעל כך.
9
10 למרות האמור, יש לתת את הדעת על כך שהנתבע הגיש כבר תצהיר מפורט אשר בו העלה
11 את מלוא טענותיו וזאת במסגרת ההתנגדות שהוגשה לתובענה בלשכת ההוצל"פ. תצהיר
12 זה, הנתמך באסמכתאות, פורש את גרסת הנתבע במלואה ויכול היה, לבקשת ב"כ הנתבע,
13 לשמש כתצהיר עדות ראשית.
14
15

16 ברם, תצהיר העדות הראשית שהוגש בהמשך מטעם התובע, העלה גרסה שונה במהותה
17 מהאמור בכתב התביעה ואף סכום התביעה המפורט בו שונה. מחדלו של התובע בתובענה זו
18 הוא בשוני המהותי בין שני המסמכים, כך שלמעשה אף אם היו מוגשים התצהירים יחדיו
19 מן הדין ומן הצדק היה לאפשר לנתבע להתמודד עם הטענות החדשות אשר הועלו במסגרת
20 זו, במסגרת תצהיר משלים.
21

22 לפיכך, לא נגרם לתובע נזק מהגשת התצהיר באיחור ועל כן לא מצאתי לחייב בהוצאות.
23

8. סוף דבר:

24 לאור כל האמור לעיל, דין התביעה להידחות.
25
26

27 התובע יישא בהוצאות משפט בסך של 2,500 ₪.
28
29

30 ניתן היום, י"ט כסלו תשע"ה, 11 דצמבר 2014, בהעדר הצדדים.
31
32

33 איילת הרץ-טופז-אחיעזר, רשמת בכירה
34
35